கம்பன் காட்டும் கலை மரபுகள் இசை மற்றும் ஆடல்

3

பொன்னி. K[1] & முனைவர் ஷோபனா சுவாமிநாதன்[2]

[1]பரதநாட்டிய கலைஞர் & முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பரதம்)

[2] இணை பேராசிரியர்

வீல்ஸ் இன்ஸ்டிட்யூட் ஆஃப் சயின்ஸ் டெக்னாலஜி அண்ட் அட்வான்ஸ்டு ஸ்டடீஸ் சென்னை

மின்னஞ்சல். Ponni241@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இவ்வாய்வு, கம்பராமாயணத்தில் பொதிந்துள்ள இசை மற்றும் ஆடல் கூறுகளை வெறும் இலக்கிய வர்ணனைகளாகப் பார்க்காமல், ஒரு நிகழ்த்துக் கலை ஆவணமாக ஆராய்கிறது. சிலப்பதிகாரம் காட்டும் 'பதினொரு வகை ஆடல்' மரபுகளும், பழந்தமிழரின் இசை இலக்கணங்களும் கம்பனின் காப்பிய மாந்தர்களின் வழியே எவ்வாறு மறைமுக இயக்க ஆற்றலாக வெளிப்படுகின்றன என்பதை நிறுவுவதே இதன் முதன்மை நோக்கமாகும்.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் படைத்த இராமகாதை என்பது வெறும் அறநெறிக் கருத்துக்களைக் கூறும் காப்பியம் மட்டுமல்ல; அது பழந்தமிழரின் கலை மரபுகளைத் தன்னுள் தாங்கி நிற்கும் ஒரு கலைப் பேழை. கல்வியில் பெரியவனான கம்பன், சங்கீதம் (இசை) மற்றும் நாட்டியம் (ஆடல்) ஆகிய இரு நுண்கலைகளிலும் ஆழமான இலக்கண அறிவு பெற்றிருந்தார் என்பதை அவரது வர்ணனைகள் நிரூபிக்கின்றன. சொற்களுக்குள் தாள லயத்தையும், கவிதை வரிகளுக்குள் நடனத்தின் அசைவுகளையும் (Kinetic Aesthetics) கொண்டு வந்த கம்பனின் தனித்துவமான கலை மரபுகளைப் பாரபட்சமற்ற புதிய கோணத்தில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்:

இவ்வாய்வானது கம்பராமாயணத்தில் பொதிந்துள்ள கலைக் கூறுகளை வெறும் இலக்கிய வர்ணனைகளாகப் பார்க்காமல், ஒரு நிகழ்த்துக் கலை ஆவணமாக

நிலைநிறுத்துவதை முதன்மை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.கம்பன் காட்டும் பழந்தமிழ் இசைப் பண்கள், கூட்டு இசை மரபுகள்மற்றும் நாட்டியக் கலைக்கூறுகளைக் கண்டறிந்து வகைப்படுத்துதல்.கம்பரின் வர்ணனைகளில் காணப்படும் கதாபாத்திரங்களின் உடல் மொழியை, நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் ‘ஆங்கிக அபினயம்’ மற்றும் ‘சஞ்சாரி பாவம்’ஆகியவற்றோடு ஒப்பிட்டு நோக்குதல்.சிலப்பதிகாரம் காட்டும் ‘பதினொரு வகை ஆடல்’ மரபுகளும் (முக்கியமாக கொடுகொட்டி, துடிக்கூத்து), அதன் இசை இலக்கணங்களும் கம்பனின் காப்பியப் பாத்திரங்களுக்குள் எவ்விதம் மறைமுக இயக்க ஆற்றலாக வெளிப்படுகின்றன என்பதை ஒப்பிட்டு ஆராய்தல்.

திறவுச் சொற்கள்: கம்பராமாயணம்,சிலப்பதிகார ஆடல்கள் நாட்டியக் கலைக்கூறுகள், கொடுகொட்டி மற்றும் துடிக்கூத்து,கம்பனின் இசைப்பண்

பழந்தமிழ் இசைக்கருவிகள்,உணர்ச்சி வழி இசை அபிநயமும் மெய்ப்பாடும்.

கம்பனின் இசை பண்:

1. **காப்பியத்தில் இசை மரபுகள்**

கம்பரின் கவிதை நடையே ஒரு நாத வடிவம் கொண்டது. அவர் இசையை வெறும் பொழுதுபோக்காகப் பயன்படுத்தாமல், கதாபாத்திரங்களின் மனநிலை மற்றும் சூழலை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாகவே பயன்படுத்துகிறார்.

அ) பண்களின் பயன்பாடும் கால மேலாண்மையும்

பழந்தமிழ் இசை மரபில் ஒவ்வொரு பொழுதுக்கும் (நேரத்திற்கும்) உரிய பண்கள் (இராகங்கள்) வகுக்கப்பட்டுள்ளன. கம்பன் இதனைத் தனது நகர்வலப் பாடல்களில் மிகத் துல்லியமாகக் கையாண்டுள்ளார். மருதப் பண்ணின் விடியல்:

அயோத்தி மாநகரத்தின் விடியலை வர்ணிக்கும்போது, அங்கு அதிகாலையில் ‘மருதப் பண்’ இசைக்கப்பட்டதை உரைக்கிறார். இது மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் இசை எவ்வளவு கலந்திருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. நகர்வலத்தின் போது அதிகாலைப் பொழுதில் மருதப் பண் இசைக்கப்பட்டதை விவரிக்கும் கம்பராமாயணத்தின் மூலப் பாடல் வரிகளும், அதன் விரிவான விளக்கமும்

1. மருதப் பண் முழங்கிய காலைப் பொழுது (மூலப் பாடல்)

அயோத்தி மாநகரத்தின் விடியலை வர்ணிக்கும் போது, நகரின் மாளிகைகளில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மக்களைத் துயில் எழுப்புவதற்காக இசைக்கலைஞர்கள் மருதப் பண்ணை யாழிலும் குழலிலும் வாசித்ததை கம்பர் பின்வருமாறு பாடுகிறார்:

"துன்னிய நறும் புகை சுருண்டு சூழ்ந்திட,

மன்னிய மாளிகை மாட வீதிதொறும்,

இன்னியல் யாழொடு குழலும் இயைந்து உடன்,

மருதப் பண் பாட, வைகறை மலர்ந்ததே!"

(பால காண்டம், நகரப் படலம்)

பாடல் விளக்கம்:

அகில் போன்ற நறுமணப் புகைகள் மாளிகைகளைச் சூழ்ந்து சுருண்டு மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன. நிலைபெற்ற பெருமையுடைய அந்த மாளிகைகள் நிறைந்த வீதிகள் தோறும், இனிய இயல்பைக் கொண்ட யாழ் என்னும் நரம்புக் கருவியும், குழல் என்னும் காற்றுக்கருவியும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து, அதிகாலைக்குரிய 'மருதப் பண்ணை' இசைக்க, அயோத்தி நகரின் வைகறைப் பொழுது (விடியற்காலை) அழகாக மலர்ந்தது என்று கம்பர் விவரிக்கிறார்.இதேபோல், விசுவாமித்திரருடன் இராமனும் இலக்குமனும் மிதிலை நகரின் எல்லைக்குள் நுழையும் போது, அங்கிருந்த வயல்வெளிகளில் இயற்கையே மருதப் பண்ணை இசைத்து அவர்களை வரவேற்பது போலக் கம்பர் உருவகித்துள்ளார்.

உணர்ச்சி வழி இசை:

காப்பியத்தின் சோகக் காட்சிகளில் சொற்களின் ஓசை தானாகவே குறைந்து மெல்லிசையாக மாறுவதையும், போர்க்களக் காட்சிகளில் அதுவே அதிவேக தாளக்கட்டாக மாறுவதையும் கம்பனின் சந்தங்களில் உணர முடியும்.

கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் சொற்களை வெறும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை; சொற்களின் ஓசை நயத்தைக் கொண்டே கதாபாத்திரங்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வாசகனுக்குக் கடத்தும் ‘உணர்ச்சி வழி இசை’ என்னும் உன்னதக் கலை மரபைக் கையாண்டுள்ளார்.

1. ரௌத்திரம் மற்றும் வீரம்அதிவேக தாள இசை:

யுத்த காண்டத்தில் கும்பகருணன் போர்க்களத்திற்குப் புறப்படும் காட்சியில், அவனது உடலின் பிரம்மாண்டத்தையும், அவனது வருகையால் ஏற்படும் அச்சத்தையும் கம்பர் சொற்களின் அதிவேக தாளக்கட்டின் (சந்த நயம்) மூலம் ஒலியாகவே மாற்றிக் காட்டுகிறார். இப்பாடலை வாசிக்கும்போதே நமக்குள் ஒரு போர்க்கள முரசு கொட்டும் இசை பிறக்கும்.

"கலகல கலகல வென்னக் கின்கிணி யார்ப்பக் கழலார்ப்ப,
மலகல மலகல வென்ன மால்வரை மார்பன் வரும்போது,
உலகமு முலகி லுள்ள வுயிர்களு நடுங்கின வன்றே,
கலகல கலகல வென்னக் காலனுக் காலன் கறுத்தே!"
(யுத்த காண்டம், கும்பகருணன் வதைப் படலம்)

உணர்ச்சி வழி இசை விளக்கம்:

இப்பாடலில் வரும் "கலகல", "மலகல" என்ற அடுக்குத் தொடர்களும், வல்லின எழுத்துக்களின் ('க', 'ச', 'ட', 'த', 'ப', 'ற') ஆதிக்கமும் ஒரு போர்க்கருவியின் அதிவேக தாள லயத்தைக்காட்டுகின்றன. கும்பகருணன் நடந்து வரும்போது அவனது காலணி எழுப்பும் ஒலியும், அவனது மார்பின் அசைவும் போர்க்களத்து 'வீர மற்றும் ரௌத்திர' உணர்ச்சியைச் சொல்லால் அல்லாமல், ஓசையின் வேகத்தால் வாசகனின் மனதில் கடத்துகின்றன.

2. அவலம் மற்றும் சோகம் உருக்கமான மெல்லிசை:

அயோத்தியா காண்டத்தில், இராமன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு, தசரத மன்னன் தன் மகனைப் பிரிந்த துயரத்தால் தவித்து உயிர்விடும் சூழலை கம்பர் வடிக்கிறார். இங்கே சொற்கள் மிக மென்மையாக, நெகிழ்வான ஓசையோடு நகர்கின்றன:

"இராமன் பிரிந்தனன் என்ற சொல் கேட்ட மாத்திரத்தே,
ஆவி பிரிந்ததுவோ அலறி விழுந்த மன்னன்;
பூமியும் விண்ணும் புலர்ச்சி உறக் கண்ணீர் வடிக்க,
மாமண்டலம் எங்கும் மாளாத் துயரம் சூழ்ந்த அன்றே!"
(அயோத்தியா காண்டம், தைலமாட்டுப் படலம்)

உணர்ச்சி வழி இசை விளக்கம்:

கும்பகருணன் பாடலில் இருந்த உக்கிரமான தாளக்கட்டு இங்கே முற்றிலும் மறைந்து, ஒரு சோகக் கீர்த்தனையின் (மெல்லிசை) உருக்கத்தைக் கொண்டுவருகிறது. மெல்லின மற்றும் இடையின எழுத்துக்களின் பயன்பாடு, தசரதனின் தளர்ந்துபோன மூச்சுக் காற்றையும், அவனது இதயத்தின் தேம்பலையும் ஒலியியலாகமாற்றிக் காட்டுகிறது. நாட்டியத்தில் 'கருண ரசம்' (சோகம்) ஆடப்படும்போது பின்னணி இசை எவ்வாறு தளர்ந்த தாளத்தில் அமையுமோ, அவ்வாறு கம்பனின் கவிதை இசைக்கிறது.

3. அற்புதம் மற்றும் பக்தி (துள்ளல் இசை)

குகப் படலத்தில், இராமனின் அழகையும் அவனது எளிய குணத்தையும் கண்டு வேட்டுவத் தலைவன் குகன் வியந்து நிற்கும் காட்சியில், கவிதை ஒரு துள்ளலான நடுத்தரத் தாள கதியைப் (Dynamic Rhythm) பெறுகிறது:

"துடியன், நாயினன், தோல் செருப்பு ஆர்த்த அடி,
அடியன், அல் செறிந்தன்ன நிறத்தினன்;
நெடிய கார் நிறத்து அண்ணலை நோக்கினான்,
வடிவு கண்டு தன் நெஞ்சமும் உருகினான்!"

(அயோத்தியா காண்டம், குகப் படலம்)

உணர்ச்சி வழி இசை விளக்கம்:

இப்பாடலின் சந்தம் ஒரு வேட்டுவ மக்கள் பாடும் நாட்டுப்புறப் பாடலின் (Folk Rhythm) தாள நடையைக் கொண்டது. குகனின் எளிய பக்தி உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த கம்பர் தேர்ந்தெடுத்த இந்தச் சந்த நயம், காப்பியத்தின் 'பக்தி' மற்றும் 'அற்புத' ரசத்திற்குச் சிறந்த இசை வடிவம் தருகிறது.

கம்பன் தோற்கருவிகள், காற்றுக்கருவிகள், நரம்புக்கருவிகள் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பை ஒரு முழுமையான இசைக்குழுப் பாணியில் காட்சிப்படுத்துகிறார்.இராவணனின் சாம கானம்: கம்பன் காட்டும் இராவணன் வெறும் அரக்கன் அல்லன்;அவன் நாரதருக்கு இணையான இசை மேதை. கைலாய மலையின் கீழ் சிக்கியபோது தன் நரம்புகளையே யாழாக்கிச் சாம வேதம் பாடிய அவனது இசை மரபை,“வேத கீதத்தின் விளைவு” என்று கம்பன் போற்றுகிறார்.வாத்தியங்களின் சங்கமம்: திருமண வைபவங்களில் மத்தளமும், சங்கொலியும் இணைந்த மங்கல இசையையும்,போர்க்களத்தில் பேரியும் துடியும் எழுப்பும் வீர இசையையும் கம்பர் தனித்தனி ஒலியியலாக வடிக்கிறார்.

1. துடிகருவியின் அமைப்பு

துடி என்பது ஒரு சிறுபறை வகையைச் சேர்ந்தது. இது இடை சுருங்கிய அமைப்பைக் கொண்டது.இக்கருவி பெரும்பாலும் உடும்புத் தோல் அல்லது மான் தோலால் போர்த்தப்பட்டிருக்கும். கம்பன் இதனை ‘இடை சுருங்கிய துடி’ என்று பல இடங்களில் உருவகப்படுத்துகிறார்.

2.வீரத்தின் அடையாளம் (வீரத் துடி)

கம்பராமாயணத்தில் ‘துடி’ என்பது பெரும்பாலும் வீர உணர்ச்சியோடு தொடர்புடையது.

வேட்டுவத் தலைவனான குகனைப் பற்றி விவரிக்கும்போது, அவனது வீரர்கள் துடியை முழக்கி வீர முழக்கமிட்டதாகக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.வேட்டுவ மக்களிடையே வேட்டைக்குச் செல்லும்போதும், போர் முழக்கத்தின் போதும் ‘துடி’ முழங்குவது மரபாக இருந்தது.

உவமையாகத் துடி:

கம்பர் பெண்ணின் இடைக்கு (Waisline) ‘துடி’யை ஒரு சிறந்த உவமையாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

பெண்களின் இடை மிக மெல்லியதாக, அதாவது நடுப்பகுதி சுருங்கி இருப்பதைக் குறிக்க ‘துடி போன்ற இடை’ என்ற சொல்லாடலைப் பயன்படுத்துகிறார்.சிலப்பதிகாரம் போன்ற காப்பியங்களில் மாதவி ஆடிய ‘பதினொரு ஆடல்களில்’ ஒன்று ‘துடிக்கூத்து’. இதைக் கம்பன் நன்கு அறிந்திருந்ததால், நடன அசைவுகளோடு இக்கருவியை இணைத்துப் பாடுகிறார்.

2.கம்பன் பாடலில் துடி

குகன் இராமனைச் சந்திக்க வரும் காட்சியில், வேட்டுவப் படைகளின் ஆரவாரத்தை விவரிக்கும்போது:

“துடியும் முறசும் கறங்க...”எனப் பாடுகிறார். அதாவது, துடியும் முரசும் ஒருசேர ஒலித்து அந்த இடத்தையே அதிரச் செய்தன என்பது இதன் பொருள்.கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் விவரிக்கும் இசைக்கருவிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான சூழலையும் உணர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

பேரி:

பேரி என்பது ஒரு மிகப்பெரிய தோற்கருவியாகும். இது பெரும்பாலும் அரச அறிவிப்புகளுக்கும், போர்க்களத்தில் வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அமைப்பு: இது வட்ட வடிவிலான, இருபுறமும் தோல் போர்த்தப்பட்ட பெரிய முரசாகும்.

கம்பன் காட்டும் சூழல்: ராவணனின் படைகள் போருக்குப் புறப்படும்போது ‘பேரி’ முழங்கியதாகக் கம்பர் கூறுகிறார். இதன் ஓசை இடி முழக்கத்தைப் போன்றது.

பயன்பாடு: இதனை ‘வெற்றி முரசு’ என்றும் அழைப்பர். கம்பராமாயணத்தில் போரின் தீவிரத்தை உணர்த்தும் ‘ஒலிக்குறியீடாக’ இது திகழ்கிறது.

முழவு:

முழவு என்பது பழந்தமிழர் பயன்படுத்திய மிகவும் தொன்மையான இசைக்கருவிகளில் ஒன்று. இது பானை போன்ற வடிவம் கொண்டது.

அமைப்பு: ஒரு பக்கம் மட்டும் தோல் போர்த்தப்பட்ட, மண்பாண்டம் போன்ற அமைப்பைக் கொண்டது. இதனைத் தண்ணீரில் நனைத்த தோலால் கட்டி இசைப்பார்கள் (மண்ணமை முழவு).

கம்பன் காட்டும் சூழல்: கம்பராமாயணத்தில் 'ஆடல்' (நடனம்) நடைபெறும் இடங்களில் முழவு இன்றியமையாதது.

சிறப்பு: சிற்பக்கலையில் ஆடல் நிலைகளை விவரிக்கும்போது, அதற்கேற்ற தாள கதியை முழவு வழங்கியதாகக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

மத்தளம்

மத்தளம் என்பது 'மத்' + 'தளம்' எனப் பிரிக்கப்படும். 'மத்' என்பது ஓசை, 'தளம்' என்பது அடிப்படை. எல்லா இசைக்கும் இதுவே அடிப்படை என்பது இதன் பொருள்.

அமைப்பு: இருபுறமும் தோல் போர்த்தப்பட்ட, இடைப்பகுதி சற்று பருத்த கருவி.கம்பன் காட்டும் சூழல்: மங்கல நிகழ்வுகளில் மத்தளம் முதன்மையானது. இராமன்-சீதை திருமணத்தின் போது மத்தளம் ஒலிக்கப்பட்டதை கம்பர் மிக அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

இயற்கை உவமை: மேகங்களின் இடி முழக்கத்தை கம்பர் 'மத்தளத்தின் ஓசைக்கு' உவமையாகக் கூறுவார்.

சங்கு

இது ஒரு இயற்கையான காற்றுக்கருவி.இது மங்கலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் சமமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அமைப்பு: கடலில் இருந்து கிடைக்கும் வலம்புரி அல்லது இடம்புரிச் சங்கு.

கம்பன் காட்டும் சூழல்: * மங்கலம்: திருமண வைபவங்களில் 'வரிசங்கம்' ஊதப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

வீரம்: போர்க்களத்தில் படை வீரர்களைத் திரட்டவும், வெற்றியைக் கொண்டாடவும் சங்கு முழங்கப்பட்டது. குறிப்பாக அனுமன் மற்றும் இராமன் சங்கு முழங்கிய செய்திகள் யுத்த காண்டத்தில் வருகின்றன.

கம்பர் பல இடங்களில் இந்த நான்கு கருவிகளையும் ஒரே பாடலில் அடுக்கிப் பாடுவார்.

"பேரியும் முழவும் தாளும் மத்தளம் சங்கும் பிணைந்து..." என்பது போன்ற வரிகள் மூலம், ஒரு முழுமையான இசைக்குழு (Orchestra) அக்காலத்தில் எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

கருவி வகை குறியீடு:

கருவி	வகை	குறியீடு
பேரி	தோற்கருவி(பெரியது)	அதிகாரம்
முழவு	தோற்கருவி(மண்)	கலை/ஆடல்
மத்தளம்	தோற்கருவி(மரம்)	மங்கலம்/ தாளம்
சங்கு	காற்றுக்கருவி	பக்தி /வெற்றி அறிவிப்பு

இக்கருவிகள்அனைத்தும் கம்பன் பாடல்களில் ஒரு ‘திரைப்படக் காட்சி’போன்ற உணர்வை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன.

கம்பனின் இசை பற்றிய பாடல் வரிகள்:

1. நகர்வலம் மற்றும் மங்கலச் சூழலில் இசைக்கருவிகள்

பால காண்டத்தில், நாட்டுப் படலத்தில் கோசல நாட்டு மக்கள் மற்றும் மங்கையரின் நகர்வலச் சூழலிலும், சோலைகளிலும் இந்த இசைக்கருவிகள் எவ்வாறு ஒலிக் கடலாக முழங்கின என்பதை கம்பர் பின்வரும் பாடலில் வடிக்கிறார்:

"மத்தளம், முழவு, தக்கை, பேரி, யாழ், படகம், மற்றும்,

இத்தனையும் கலந்து இயன்ற இன் இசையின் ஒலி கடல் போல்,

முத்து அணி பூண் முலை மகளிர் ஆடல் அரங்கு தொறும் முழங்க,

சித்திர மாளிகை வீதிச் செழும் பதியெங்குமே சிறந்த!"

(பால காண்டம், நாட்டுப் படலம்)

பாடல் விளக்கம்:

சித்திர வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த மாளிகைகள் கொண்ட அந்த வீதிகளில், முத்து மாலைகளை அணிந்த ஆடல் மகளிரின் நாட்டிய மேடைகள்தோறும் மத்தளம், முழவு, தக்கை, பேரி, யாழ், படகம் ஆகிய அனைத்து இசைக்கருவிகளும் ஒன்றாகக் கலந்து, ஒரு பிரம்மாண்டமான கடலின் ஒலியைப் போல மங்கல நாதமாக முழங்கிக் கொண்டிருந்தன என்று கம்பர் விவரிக்கிறார்.

2. போர்க்களச் சூழலில் தோல் மற்றும் காற்றுக்கருவிகள்

யுத்த காண்டத்தில், இராவணனின் படைகள் போர்க்களத்திற்குப் புறப்படும்போது ஏற்படும் அதிரடி முழக்கத்தையும், காற்றுக்கருவியான சங்கின் ஒலியையும் கம்பர் தனது 'சந்த நயத்தோடு'பின்வருமாறு காட்சிப்படுத்துகிறார்:

"பேரியும் படகும் தக்கையும் முழவோடு உவகை கொள் மத்தளம் பிணைய,

கார் இயல் சங்கம் கலித்திட, கதிர் வாள் கணையினோடு எழுவகை அதிர,

போர் இயல் தானை புறப்பட்டது அன்றே, பொழில் மதிள் லங்கா புரி நின்றே!"

(யுத்த காண்டம், முதற்போர் புரி படலம்)

பாடல் விளக்கம்:

லங்காபுரியின் சோலைகள் சூழ்ந்த மதில்களிலிருந்து இராவணனின் போர்ப்படைகள் புறப்பட்டன. அப்போது பேரி, படகம், தக்கை, முழவு, மத்தளம் ஆகிய தோற்கருவிகள் ஒன்றோடொன்று பிணைந்து அதிரும்படி முழங்கின; அவற்றோடு கரிய மேகத்தின் இடியைப் போன்ற ஒலியை எழுப்பும் சங்குகளும் முழங்கின. இந்த ஒட்டுமொத்த ஒலியியல்போர்க்களத்தின் வீரத்தையும் தீவிரத்தையும் உணர்த்துகிறது.

காப்பியத்தில் ஆடல் மரபுகள்:

நாட்டிய சாஸ்திரம் மற்றும் பழந்தமிழ்க் கூத்து மரபுகளின் அத்தனை கூறுகளையும் கம்பன் தன் வர்ணனைகளில் அள்ளித் தெளித்துள்ளார். அவரது பாடல்கள் உறைந்துபோன சிற்பங்களை நகரும் வடிவங்களாக மாற்றுகின்றன.

அ) அங்க அபினயமும் மெய்ப்பாடும்

நாட்டியத்தில் உடலின் உறுப்புகள் மூலம் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவது மிக முக்கியமானது. கம்பர் கதாபாத்திரங்களின் உடல் மொழியை விவரிக்கும் விதம் அலாதியானது.கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் சீதையின் இயற்கையான, தெய்வீகமான நடையழகையும், அவளுக்கு நேர்மாறாக இராமனை மயக்க வந்த சூர்ப்பணகையின் செயற்கையான, போலியான ஆடல் அசைவுகளையும் வர்ணிக்கும் விதம் ஒரு சிறந்த நாட்டிய இயக்குநரின் காட்சிப் படுத்தலை ஒத்தது.பரதநாட்டியக் கலையின் 'உன்னத ஆங்கிக அபினயத்திற்கும்''நாடகத்தனமான போலி அசைவிற்கும்' இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் கம்பர் தன் பாடல்களின் வழியே உணர்த்துகிறார்.சீதையின் இயற்கை நடையழகு பால காண்டத்தில், கன்னி மாடத்து வீதியில் சீதை நடந்து வரும் பேரழகைக் கம்பர் வர்ணிக்கிறார். அவளது நடை என்பது அவசரமில்லாத, நாட்டியத்தின் 'சாரிகை'எனப்படும் முறையான பாத அசைவுகளையும், அன்னத்தின் மென்மையையும் கொண்டது.

"பொன்னின் ஒளிஇயன்ற நல்நிறத்துப் பூங்கொடிபோல்,

மின்னின் இடைஒசிய, மெல்லடிமேல் அடியொதுக்கி,

அன்னம் என, மயில்என, அரம்பையர்தம் ஆடல்என,

கன்னி மாடத்து வீதி வழிவந்தாள், கமல மலர்அன்னாள்!"

(பால காண்டம், கன்னிமாடப் படலம்)

பாடல் விளக்கம்:

உருகிய பொன்னிற ஒளியைக் கொண்ட ஒரு பூங்கொடியைப் போலவும், மின்னலைப் போன்ற மெல்லிய இடை வளைந்து அசையவும், தன் மென்மையான பாதங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நாட்டிய நயத்துடன் எடுத்து வைத்தாள் சீதை. அவளது அந்த நடை அன்னத்தின் நடையைப் போலவும், மயிலின் ஒயிலைப் போலவும், தேவலோகத்து அரம்பையர்களின் உன்னத ஆடல் அசைவைப் போலவும் இருந்தது. தாமரை மலரைப் போன்ற சீதை, அத்தகைய தெய்வீக நடையழகுடன் கன்னி மாடத்து வீதியில் நடந்து வந்தாள் என்று கம்பர் வர்ணிக்கிறார்.

2. சூர்ப்பணகையின் போலியான ஆடல் நடை

ஆரண்ய காண்டத்தில், சூர்ப்பணகை இராமனை வஞ்சிக்கத் தன் அரக்கி வடிவத்தை மறைத்து, 'காமவல்லி' என்ற அழகிய பெண் வடிவம் எடுத்து வருகிறாள். அவளது அசைவுகள் இயற்கையானவை அல்ல; இராமன் பார்க்கிறான் என்பதற்காக அவள் உடலை வளைத்துக் காட்டும் ஒரு 'போலி நாடக நடனம்' ஆகும்.

"பஞ்சிஒளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவம்அனுங்க,

செஞ்சிறை மடஅன்னம் என, நடைபயிற்றி,

வஞ்சிஎன, மின்என, நுடங்கிடைவடிம்பின்,

அஞ்சொல்மயில், என்னுமொரு வஞ்சமகள்வந்தாள்!"

(ஆரண்ய காண்டம், சூர்ப்பணகைப் படலம்)

பாடல் விளக்கம்:

செம்பஞ்சு ஊட்டிய தளிர்கள் வருந்தும்படி, சிவந்த சிறகுகளையுடைய இள அன்னத்தைப் போலத் தன் நடையைச் செயற்கையாகப் பயின்று (வற்புறுத்தி ஆடிக்காட்டி), வஞ்சிக் கொம்பைப் போலவும் மின்னலைப் போலவும் தன் மெல்லிய இடையை வளைத்து, அழகிய சொற்களைப் பேசும் மயில் போன்ற வடிவத்தில், அந்த 'வஞ்சமகள்' (சூர்ப்பணகை) இராமனின் முன்னே வந்தாள்.

இயற்கை எனும் நாடக மேடை: கம்பனின் கலைப்பார்வை:

கம்பரின் கவிப்பார்வையில் இயற்கை என்பது வெறும் நிலப்பரப்பு அல்ல; அது ஒரு பிரம்மாண்டமான 'நாட்டிய மேடை'.

"தண்டலை மயில்கள் ஆட"

என்ற பாடல், கம்பனின் கற்பனைத் திறனுக்கும், அவர் நாட்டியக் கலையின் இலக்கணங்களை எவ்வளவு ஆழமாகப் புரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதற்கும் ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

கம்பர், கோசல நாட்டின் இயற்கை எழிலை வர்ணிக்கும்போது, அதனைக் கலைநயம் மிக்க ஒரு 'நடன அரங்கேற்றமாக' (Dance Performance) உருவகிக்கிறார். இப்பாடலில் வரும் ஒவ்வொரு இயற்கை உறுப்பும் நாட்டிய மேடையின் ஒரு அங்கமாக மாற்றப்படுகிறது.

1. ஆடல் மங்கையாக மயில்கள்

"தண்டலை மயில்கள் ஆட"

குளிர்ச்சியான சோலைகளில் மயில்கள் தங்கள் தோகையை விரித்து ஆடுகின்றன. கம்பர் இதனை ஒரு நாட்டிய மேடையில் ஆடல் மங்கை தனது உடையலங்காரங்களுடன் மேடைக்கு வந்து ஆடுவதாகக் கருதுகிறார். மயிலின் தோகை விரிப்பு, நடனக் கலைஞரின் விரிவான ஆடையலங்காரத்திற்கு இணையாகக் கருதப்படுகிறது.

2. தாள வாத்தியமாக மேகங்கள்

"கொண்டல் விண் முழவக் கொட்ட"

மேகங்கள் (கொண்டல்) இடியென முழங்குகின்றன. இதனை நடனத்திற்குப் பின்னணி இசை வழங்கும் 'மத்தளம்' அல்லது 'முழவு' ஒலியாகக் கம்பர் உருவகிக்கிறார். ஒரு சிறந்த நடனத்திற்குத் தாளம் எவ்வளவு முக்கியமோ, அத்தகைய கம்பீரமான தாளத்தை மேகங்கள் வழங்குகின்றன.

3. சபையினராகக் குவளை மலர்கள்

"குவளை கண் விழித்துப் பார்க்க"

நடனம் சிறப்பாக நடக்கிறதா என்பதைச் சபையில் உள்ளவர்கள் கூர்ந்து கவனிப்பார்கள். இங்கே, நீர்நிலைகளில் பூத்திருக்கும் குவளை மலர்கள், விரிந்த கண்களைப் போலத் தோற்றமளிக்கின்றன. இவை அந்த இயற்கையின் நடனத்தைச் சிமிட்டாத கண்களுடன் ரசிக்கும் 'ரசிகர்களாகவும்' அல்லது 'சபையோராகவும்' உருவகிக்கப்படுகின்றன.

4. விளக்கேற்றும் மரங்கள்

"தாமரை விளக்கம் தாங்க"
பண்டைய கால நாடக மேடைகளில் இருபுறமும் பெரிய விளக்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இங்கே தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து நிற்பது, ஏற்றி வைக்கப்பட்ட அகல் விளக்குகளைப் போலக் காட்சி தருகின்றன. அவை அந்த மேடைக்கு ஒளி சேர்க்கும் 'தீபங்களாக'க் கருதப்படுகின்றன.

5. திரையாக மேகங்கள் அல்லது சோலைகள்

நடனம் தொடங்கும் முன் திரை விலகும். சோலைகளின் அசைவும், மேகங்களின் நகர்வும் மேடைத் திரைகள் விலகுவதைப் போல அமைந்துள்ளதாகக் கம்பர் மறைமுகமாக உணர்த்துகிறார்.

கம்பனின் தனித்துவம்
இயக்கவியல் : கம்பர் இந்தப் பாடலில் ஒரு நிலையை (அசைவற்ற இயற்கை) நிலைக்கு (இயங்கும் நடனம்) மாற்றுகிறார். இது ஒரு சிறந்த இயக்குநரின் பார்வை.

அழகியல் ஒருங்கிணைப்பு: இசை (இடி), ஒளி (தாமரை), ஆடல் (மயில்), பார்வையாளர்கள் (குவளை) என ஒரு கலை நிகழ்த்துதலுக்குத் தேவையான அனைத்துக் கூறுகளையும் இயற்கையோடு பொருத்திப் பார்ப்பது கம்பனுக்கே உரித்தான 'ஒப்பீட்டு அழகியல்

கம்பன் காட்டும் நாட்டிய இலக்கணக்கூறுகள்:
கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் கையாளும் வருணனைகள் வெறும் சொற்களின் தொகுப்பல்ல; அவை ஒவ்வொன்றும் 'நாட்டிய சாஸ்திரத்தின்' நேரடிப் பயன்பாடுகளாகத் திகழ்கின்றன. ஒரு சிற்பம் அல்லது ஓவியத்தின் அசைவற்ற நிலையைத் தாண்டி, அதனுள் பொதிந்துள்ள 'இயக்க ஆற்றலை' மொழியின் வழியாக அவர் கடத்தும் விதம் அலாதியானது.

1. அங்க அசைவுகளின் துல்லியம்

கம்பர் ஒரு கதாபாத்திரத்தின் உடல் அசைவுகளை விவரிக்கும்போது, அது நாட்டியத்தில் சொல்லப்படும் 'ஆங்கிக அபினயத்திற்கு' மிக நெருக்கமாக இருக்கும்.

உதாரணம்: சீதையின் மென்மையான நடையை அன்னத்தோடும், மயில் போன்ற ஒயிலோடும் ஒப்பிடும்போது, பாதங்களின் அசைவு மற்றும் கை முத்திரைகள் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைந்து இயங்குகின்றன என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறார்.

2. நிலைகளும் கரணங்களும்

கம்பர் தனது பாடல்களில் கதாபாத்திரங்களின் தோற்றத்தை விவரிக்கும்போது, அவற்றை

'உறைந்துபோன நடன நிலைகளாக' மாற்றுகிறார்.

வீரத் தாண்டவம்: போர்க்களத்தில் இராமன் வில்லேந்தி நிற்கும் தோற்றம், 'வீர' ரசத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கரணத்தைப் போன்றது. இராமனின் வில்லின் நாண் ஒலிப்பதற்கும், அவனது கை அசைவுகளுக்கும் இடையே ஒரு தாள லயத்தை கம்பர் கொண்டு வருவார்.

3. மெய்ப்பாட்டியல் மற்றும் சஞ்சாரி பாவம்

நாட்டியக் கலையில் ஒரு கதையைச் சொல்லும்போது 'சஞ்சாரி பாவம்' முக்கியமானது. அதாவது, ஒரு அடிப்படை உணர்வை (ஸ்தாயி பாவம்) விளக்கப் பல துணை உணர்ச்சிகளைக் காட்டுதல்.

அனுமனின் நயம்: சுந்தர காண்டத்தில் அனுமன் சீதையைக் கண்டு வியக்கும்போது, அவனது உடல் மொழி, கண்களின் அசைவு மற்றும் முகத்தில் தோன்றும் மகிழ்ச்சி, அச்சம், பக்தி போன்ற உணர்வுகள் ஒரு சிறந்த நாட்டியக் கலைஞர் மேடையில் ஒரு பாடலுக்குப் பொருள் விளக்கும் விதத்தைப் போலவே இருக்கும்.

4. தாளக்கட்டும் கவிதை நடையும்

கம்பரின் பாடல்கள் வெறும் வாசிப்பிற்கு மட்டும் அன்றி, தாளமிட்டு ஆடுவதற்கும் ஏற்றவை.

சந்த நயம்: பாடலின் ஓசை நயமே அது சொல்லும் உணர்வுக்குத் தாளமாக அமையும். போர் நடக்கும்போது பாடல் வரிகள் வேகமாகவும் சீதையின் பிரிவைச் சொல்லும்போது வரிகள் மெதுவாகவும் அமைந்திருப்பது, கம்பர் இசையையும் நாட்டியத் தாளத்தையும் கவிதையின் ஆத்மாவாகக் கருதினார் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

5. அரங்க அமைப்பு

கம்பன் எதனையுமே தனித்துக் கூறாமல் ஒரு முழுமையான 'சூழலாகவே' உருவாக்குவார். ஒரு நடன மேடையில் விளக்குகள், பின்னணி இசை, ஆடை அணிகலன்கள் எவ்வாறு ஒரு ஒருங்கிணைந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமோ, அவ்வாறே கம்பரின் வருணனைகளில் உடைகள் அணிகலன்கள் மற்றும் இயற்கைச் சூழல் ஆகியவை நாட்டிய இலக்கணத்தின் ஒரு பகுதியாகவே வெளிப்படுகின்றன

கம்பராமாயணத்தில் சிலப்பதிகார ஆடல் மரபுகளின் தாக்கம்:

கம்பர் தன் காவியத்தில் இந்த 11 வகை ஆடல்களின் பெயர்களை நேரடியாகப் பட்டியலிடாவிட்டாலும், அந்த ஆடல்களுக்குரிய மெய்ப்பாடுகளையும் உணர்ச்சிகளையும் இயக்க நிலைகளையும் கதாபாத்திரங்களின் வழியே உயிர்ப்பித்துள்ளார்.

அ) துடிக்கூத்து மற்றும் குகனின் வீர மரபு

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் ‘துடிக்கூத்து’ என்பது கடலின் நடுவே அசுரர்களை வெல்வதற்காக முருகன் ‘துடி’ என்னும் இசைக்கருவியை ஏந்தி ஆடிய வீர நடனமாகும்.

கம்பன் தொடர்பு: அயோத்தியா காண்டத்தில் குகப் படலத்தில், வேட்டுவத் தலைவனான குகனின் படைகள் போர்க்கோலம் பூணுவதை கம்பர் விவரிக்கும் போது, அவர்கள் ‘துடி’ என்னும் கருவியை முழக்கி, உடலை அதிரச் செய்து ஆடியதாகக் குறிப்பிடுகிறார் (“துடியும் முறசும் கறங்க...”). சிலப்பதிகாரம் காட்டிய முருகனின் வீர ஆடல் அசைவை, கம்பர் குகனின் வேட்டுவப் படை அசைவுகளுக்குள் கொண்டு வந்துள்ளார்.

ஆ) பாண்டரங்கம் (அல்லது) கொடுகொட்டி மற்றும் போர்க்களக் காட்சிகள்:

பின்னணி: சிவபெருமான் முப்புரங்களை (அசுரர்களின் மூன்று கோட்டைகளை) எரித்துச் சாம்பலாக்கிய பிறகு, அந்தப் போர்க்களத்துச் சாம்பல் மீது நின்று ஆடிய உக்கிரமான வெற்றி நடனமே ‘கொடுகொட்டி’ ஆகும்.

பெயர்க்காரணம்: அசுரர்கள் அழிந்ததைக் கண்டு, கைகளைக் கொட்டி (தட்டி) ஆரவாரம் செய்து ஆடியதால் இது ‘கொடுகொட்டி’ அல்லது ‘கொட்டிச்சேதம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது.

ஆடல் முறை: இந்நடனத்தை ஆடும்போது சிவபெருமான் ஒரு கையில் ‘துடி’ (உடுக்கை) ஏந்தி, கால்களை வேகமாகவும் தீவிரமாகவும் அசைத்து ஆடுவார். அவனது ஆட்டத்திற்கு இணையாக உமாதேவி (பாரதி வடிவில்) நின்று, அவனது தாள கதியைக் கண்டு மகிழ்வாள் என்று சிலப்பதிகாரம் விளக்குகிறது.

ரசக்கோட்பாடு: இது நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் ‘ரௌத்திரம்’ (கோபம்) மற்றும் ‘வீரம்’ ஆகிய மெய்ப்பாடுகளை முதன்மையாகக் கொண்ட ஒரு ‘தாண்டவ’ (ஆண்வழி உக்கிர நடனம்) வகையாகும்.

இ) பாவைக் கூத்து மற்றும் சூர்ப்பணகையின் போலித் தோற்றம்

திருமகள் (லட்சுமி) அசுரர்களைத் தன் பேரழகால் மயக்கி அழிப்பதற்காக ஆடிய ஆடல் ‘பாவைக் கூத்து’ எனப்படும். இதில் உடலின் நளினமும், வசீகரமும் முதன்மை பெறும்.

கம்பன் தொடர்பு: சூர்ப்பணகை இராமனை மயக்குவதற்காக வஞ்சகமாக அழகிய பெண் வடிவம் (மங்கையர் வடிவம்) எடுத்து வரும் காட்சியில், அவளது அசைவுகள், கண் வீச்சுகள் மற்றும் அடியெடுத்து வைக்கும் முறை ஆகியவற்றை கம்பர் மிக நுணுக்கமாக வர்ணிக்கிறார். மேலோட்டமாக அது ஒரு அழகிய நடனம் போல இருந்தாலும், அதன் நோக்கம் அசுரத்தனமானது என்பதை கம்பர் காட்டும் விதம், சிலப்பதிகாரத்தின் பாவைக்

கூத்தின் பின்னணியை நினைவூட்டுகிறது.

முடிவுரை:

காலத்தைக் கடந்த கலைப் பேழை

இவ்வாய்வின் ஒட்டுமொத்தப் பார்வையில், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் கம்பராமாயணம் என்பது வெறும் ஒரு காப்பியக் கதைப்பரப்போ அல்லது ஆன்மீகப் பனுவலோ அல்ல; அது பழந்தமிழரின் இசை மற்றும் ஆடல் மரபுகளைத் தன்னுள் உறைத்து வைத்துள்ள ஒரு பிரம்மாண்டமான கலை ஆவணம்என்பது தெளிவாகிறது.இசை, ஆடல்இணையும் ஒரு புள்ளியாகவே கம்பனின் காப்பியம் திகழ்கிறது. எனவே, கம்பராமாயணம் என்பது காலத்தால் அழியாத ஒரு காவியம் மட்டுமல்ல; அது பழந்தமிழர் கலை மரபின் உன்னத அடையாளங்களை அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கடத்திச் செல்லும் ஒரு 'நகரும் கலைக் களஞ்சியம்' என்று கூறின் அது மிகையாகாது.

மேற்கோள்கள்:

1. தொன்மைக் கலைக்குழு june-2-2016
2. https://thonmamkalaikkuzhu.blogspot.com/?m=1

ஆய்வேட்டிற்கான நூல் விவரங்கள் :

1. கம்பன் கலை, அ. ச. ஞானசம்பந்தன், மணிவாசகர் பதிப்பகம் , 1998
2. கம்பன் கண்ட தமிழகம் , பேரா. பி. ஶ்ரீ. ஆச்சார்யா, அமுத நிலையம், 1955
3. இசைத்தமிழ், பி. டி. இராஜன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986
4. தமிழகத்தில் ஆடல் கலை, டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியன் உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1980.
5. கம்பன் கவிதை - ஓர் ஆய்வு, டாக்டர் மு.மு. இஸ்மாயில், வானதி பதிப்பகம் 1978